

til deres metier, løser de mange opgaver til gavn for den enkelte og helheden, og det gælder også fagbevægelsen. Men argumentet – om, at alle nyder godt af de goder, som fagbevægelsen har kæmpet sig til, og det legitimerer et krav om, at så skal alle også bidrage med et fagligt kontingent – er falsk og har intet med solidaritet at gøre. Det ville svare til et lige så absurd krav om, at alle, der nyder godt af et bestemt partis indsats, skulle løse medlemskort til det pågældende parti.

Nej, der er forskel på solidaritet og tyranni, selv om det sidste ofte udøves i det førstes navn. Når det sker, må demokratiske kræfter, der mener noget alvorligt med frihedsrettighederne, gribe ind. Blandt de kræfter vil man altid finde Det Konservative Folkeparti.

Jeg kan varmt anbefale forslaget.

Aage Frandsen (SF):

En diskussion om den enkeltes frihed og den enkeltes frihed til inden for et fællesskab at aftale forskellige ting er selvfølgelig meget interessant – den kunne i hvert fald være det – men på baggrund af det forslag, der foreligger her, synes jeg ikke, den er værd at føre.

Vi har godt nok nu hørt nogle synspunkter om, at man har grundloven, EU, FN's menneskerettigheder og Europakonventionen bag sig. Det ville da egentlig have været interessant, hvis man nu havde skrevet det i bemærkningerne og argumenteret nærmere for det i stedet for bare at komme med nogle løse henvisninger. Det er da klart, at man kan belægge nogle forskellige påstande med at sige: Jamen det tolker vi i den retning. Men hvis det nu også skal hedde sig, at grundloven siger det her, så må jeg nok sige, at der er en del, der har lavet grundlovsbrud gennem tiderne blandt de Venstremænd, der var med til at lave grundloven i sin tid. Man kan tolke grundloven sådan. Man har lov til at anlægge en politisk betragtning. Vi mener også, at friheden for den enkelte til at melde sig ind i en forening er vigtig. Men man har da også lov til at lave nogle aftaler i sin egen forening.

Der er også henvist til en række eksempler, som man så har inddraget. Jamen hvorfor anfører man dem så ikke her i bemærkningerne til forslaget? Skriv dem ned i bemærkningerne, så vi kan se, hvad det er for nogle ting, vi skal forholde os til. Jeg synes, det er en gang sjusk at komme i Folketinget med sådan et centralt tema bare på baggrund af de par linjer. Og så er I endda tre partier til at lave det på én gang. I har

søreme ikke lavet ret meget hver især. Det er simpelt hen for ringe. Og nogle af jer har siddet i regeringen tidligere og ved da, hvilke krav der stilles, når man skal lave et beslutningsforslag. Det får vi andre at vide, hver eneste gang vi fremsætter et beslutningsforslag, der ikke indeholder økonomiske beregninger. Og så kommer I med sådan noget her. Det er jo helt anderledes vidtgående ting, I lægger op til. Jeg har ikke deltaget i debatten med korte bemærkninger, for jeg synes ikke, den er det værd på dette grundlag.

Hvad drejer dette her sig om? Det drejer sig om det, man med et gammelt simpelt ord kalder klassekamp. Og når det viser sig, at arbejdsgiverne ikke kan klare sig i klassekampen, så kommer I. Det er derfor, friheden er begrænset ...

Den fg. formand (Grete Schødt):

Man siger ikke »I« til medlemmerne.

Aage Frandsen (SF):

Det er derfor, de borgerlige partier kommer med deres krav om, at Folketinget skal gribe ind. Så gælder friheden ikke. Når man ikke kan klare sig, gælder friheden ikke. Sådan har vi det også. Men det er bare andres rettigheder, vi slås for.

Det er jo heller ikke tilfældigt, hvorfor det er bl.a. inden for SiD-området og hotel- og restaurationsbranchens områder, problemerne opstår. Det gør de, fordi der klart er en svag part. Det ved vi da godt. Der er lønmodtagersiden sandelig svag. Man har i hvert fald inden for hotel- og restaurationsbranchen en lav organisationsprocent, og den udnytter arbejdsgiverne da. Hvorfor må lønmodtagerne så ikke udnytte det kampmiddel, de har? Man kan godt henvise til, at nogle herinde er medlem af Dyr lægeforeningen uden at have eksklusiv aftaler. Nej, det har man heller ikke inden for den organisation, jeg er med i. Men det betyder da ikke, at jeg vil sige, at der er nogle kampskridt, som andre ikke må tage.

Dette her er ganske simpelt klassekamp, og i den situation har lønmodtagersiden én mulighed – de har andre muligheder i andre situationer – og så er det, de borgerlige partiers repræsentanter kommer her og siger: Nu må Folketinget gå ind og redde arbejdsgiversiden. Det er det, det drejer sig om. Så enkelt er det. Det er sjældent, at det kommer så tydeligt til udtryk, at vi stadig væk har de modsætninger også i Fol-